

ILO Fourteenth Asian Regional Meeting
Busan, Republic of Korea
29 August – 1 September 2006

PRESS RELEASE

วันอังคารที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2549

ROAP/06/16

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเผชิญปัญหาหนักเรื่องช่องว่างในการจ้างงานทำ ไอแอลโอจัดประชุมระดับภูมิภาคเพื่อพิจารณาหากกลยุทธ์ใหม่ในการสร้าง การจ้างงานที่มีผลผลิตและงานที่มีคุณค่าเพื่อลดความยากจน

ปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี (ข่าว ILO) ความเติบโตอันแข็งแกร่งของการลงทุนด้านการค้าและผลลัพธ์สูง ไม่สามารถรับมือการเติบโตของกำลังแรงงานและปัญหาการว่างงานที่เพิ่มขึ้นในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกได้ เนื่องด้วยตามประมาณการสำหรับทศวรรษหน้านั้นจะมีคนงานราว 250 ล้านคน เข้ามาแสวงหางานในตลาดแรงงาน ตามรายงานข่าวขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ตามรายงานว่าด้วย “การสร้างงานที่มีคุณค่าในเอเชีย⁽¹⁾” ที่จะนำเสนอในที่ประชุมประจำปีภูมิภาคครั้งที่ 14 ของไอแอลโอ ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม ถึง 1 กันยายนนั้น ภูมิภาคนี้ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจที่โดดเด่น ซึ่งจัดอยู่ใน “อันดับต้นของระบบเศรษฐกิจโลก” อย่างไรก็ตาม แม้หลายประเทศในภูมิภาคนี้ได้พยายามอย่างยิ่งยวดที่จะลดความยากจน แต่ยังคงมี “คนงานยากจน” อีกกว่าหนึ่งพันล้านคน ที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยรายได้ต่ำกว่า 2 ดอลลาร์สหรัฐ (76 บาท) ต่อวัน ต่อคน ได้เส้นความยากจนในจำนวนนี้มีผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างแร้นแค้นที่สุดมากกว่า 330 ล้านคน ด้วยรายได้วันละไม่ถึง 1 ดอลลาร์สหรัฐ (38 บาท) ยิ่งกว่านั้นอัตราการว่างงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วง 5-7 ปี ที่ผ่านมาในหลายแห่งในภูมิภาคนี้

“ช่องว่างระหว่างความเติบโตกับการสร้างงาน ทำให้เกิดความขาดแคลนงานที่มีคุณค่า และเป็นอุปสรรคขัดขวางความสำเร็จในการลดความยากจน” นาย ฮวน โซมาเวีย ผู้อำนวยการใหญ่ไอแอลโอแสดงความเห็น “ภารกิจนี้คือความท้าทายที่ใหญ่หลวง ขณะนี้กำลังแรงงานของเอเชียมีคนงานทั้งหญิงและชายประมาณ 1.9 พันล้านคน และขยายตัวอย่างต่อเนื่อง คาดว่าในอีกสิบปีข้างหน้าจะมีคนงานเพิ่มอีกอย่างน้อยที่สุดร้อยละ 14 หรือประมาณ 250 ล้านคน”

¹ รายงานเรื่อง *Realizing Decent Work in Asia* โดยผู้อำนวยการใหญ่ไอแอลโอ เสนอต่อที่ประชุมประจำปีภูมิภาคเอเชียครั้งที่ 14 ที่ปูซานในเกาหลี ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม-1 กันยายน 2549 ISBN 978-92-2-118772-1 กล่าวถึงสถานการณ์การจ้างงานใน 29 ประเทศแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และรัฐอาหรับ 11 แห่งที่เป็นสมาชิก ILO ใช้ประกอบรายงานอีกฉบับหนึ่งซึ่งวิเคราะห์รายละเอียดสภาพการจ้างงานและสังคมในภูมิภาคนี้โดยเฉพาะคือ *Labour and Social Trends in Asia and the Pacific 2006, Progress Towards Decent Work* <http://www.ilo.org/asia/14arm/download/labour.pdf> , พิมพ์โดยไอแอลโอ กรุงเทพฯ 2549, ISBN 92-2-119039-0

คณะผู้แทนฝ่ายรัฐบาล นายจ้างและลูกจ้างจาก 40 รัฐสมาชิกของไอแอลโอในภูมิภาคนี้ จะร่วมกันพิจารณาความท้าทายดังกล่าว รวมทั้งการแข่งขัน การเพิ่มผลผลิตและการสร้างงานที่มีคุณค่า ในบริบทของระบบโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะประกอบด้วยเรื่องงานที่มีคุณค่าสำหรับคนหนุ่มสาว การจัดการเรื่องแรงงานย้ายถิ่น การบริหารตลาดแรงงานด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้มีงานที่มีคุณค่าในเอเชีย ตลอดจนการขยายความคุ้มครองทางสังคมสู่เศรษฐกิจนอกระบบด้วย ทั้งนี้โดยยึดหลักการและมาตรฐานพื้นฐานรวมทั้งสิทธิของแรงงาน ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และการแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างหุ้นส่วนทางสังคมเป็นแนวทางครอบคลุมสำคัญ

สิ่งที่น่ากังวลเกี่ยวกับการขาดความสมดุลในการมีงานทำคือผลกระทบต่อเยาวชน ในปี 2548 ในเอเชียมีเยาวชนที่ตกงานจำนวนมากกว่าร้อยละ 48 หรือ 41.6 ล้านคนของเยาวชนที่ตกงานทั่วโลก เยาวชนมีความเสี่ยงในการตกงานสูงเป็นสามเท่าของผู้ใหญ่

ภาวะเศรษฐกิจของเอเชีย – แปซิฟิกและตลาดแรงงาน

ความท้าทายด้านอื่นๆ เรื่องงานที่มีคุณค่าตามการบ่งชี้ของไอแอลโอ คือ

- **ค่าจ้างเพิ่มขึ้นในอัตราต่ำกว่าความก้าวหน้าด้านผลิตภาพ** ในจีนผลผลิตของแรงงานในอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 170 ระหว่างปี 2533 และ 2542 ขณะที่อัตราค่าจ้างจริงเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 80 ส่วนปากีสถานและอินเดียนั้น ค่าจ้างภาคอุตสาหกรรมลดลงนับแต่ปี 2533 เป็นต้นมา ในอัตราร้อยละ 8.5 ในประเทศแรก และร้อยละ 22 ในประเทศหลัง อินเดียมีอัตราค่าจ้างลดลงทั้งที่มีผลผลิตของกำลังแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มสูงกว่าร้อยละ 84 ในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งหมายถึงความเป็นอยู่ที่ตกต่ำลงของคนงานตามข้อบ่งชี้ข้างล่างนี้ทั้งที่คนงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- **การทำงานยาวนานกว่าเดิม** ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างมากอาจมิได้หมายถึงการทำงานด้วยจำนวนชั่วโมงน้อยลง ระบบเศรษฐกิจที่เป็นผู้นำเรื่องชั่วโมงทำงานที่สูงต่อปีรวม 6 ประเทศ ล้วนอยู่ในเอเชีย คือ บังกลาเทศ ฮองกง (จีน) มาเลเซีย สาธารณรัฐเกาหลี ศรีลังกา และประเทศไทย โดยมีคนงานจำนวนมากทำงานสัปดาห์ละ 50 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้น
- **ความไม่เท่าเทียมระหว่างสองเพศ** แม้จะมีความก้าวหน้าในเรื่องนี้ตลอด 15 ปีที่ผ่านมา แต่ยังคงมีช่องว่างหลงเหลืออยู่ กล่าวคือคนงานหญิงในสิงคโปร์ ได้ค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่ำกว่าคนงานชายที่ทำงานเท่ากันร้อยละ 61 เมื่อเร็ว ๆ นี้ ช่องว่างเรื่องค่าจ้างระหว่างเพศในภาคอุตสาหกรรมลดลงบ้างในบางประเทศ คือญี่ปุ่น มาเลเซีย และสาธารณรัฐเกาหลี
- **คนงานย้ายถิ่นฐานมากขึ้นในปีใกล้ ๆ นี้** มีคนงานในเอเชียราว 2.6 ถึง 2.9 ล้านคนออกเดินทางไปทำงานในต่างประเทศโดยมีคนงานมาจากเอเชียใต้ (อินเดีย บังกลาเทศ ปากีสถาน และศรีลังกา) มากกว่าร้อยละ 50 ที่เหลือมาจากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ซึ่งติดกับในอดีตที่ผ่านมา โดยขณะนี้เอเชียเป็นแหล่งรองรับแรงงานย้ายถิ่นเพิ่มมากขึ้น ในอัตราร้อยละประมาณร้อยละ 40
- **แรงงานเด็กลดจำนวนลงในอัตราต่างกัน** ระหว่างปี 2543 ถึง 2547 แรงงานเด็กอายุ 5 ถึง 14 ปี ลดลง 5 ล้านคนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ขณะที่ภูมิภาคนี้ยังมีแรงงานเด็กอีกราว 122.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละประมาณ 64 ของแรงงานเด็กทั่วโลก
- **ความปลอดภัยและสุขภาพของคนงาน** ในเอเชียมีคนงานเสียชีวิตราว 1 ล้านคนต่อปี เนื่องจากอุบัติเหตุในงานและโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาหนักที่สุด สุขภาพคือการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ ผู้ที่ยังคงมีชีวิตอยู่พร้อมโรคเรื้อนักร้อยละ 97 มีวัยระหว่าง 15-49 ปี ซึ่งเป็นวัยสร้างผลงานซึ่งบ่งชี้ว่าจะมีผลกระทบร้ายแรงต่อการเพิ่มผลผลิต

- **สิทธิในการทำงาน** ขณะที่หลายประเทศปรับปรุงกฎหมายแห่งชาติว่าด้วยสิทธิในการทำงานขั้นพื้นฐาน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง การเลือกปฏิบัติ การใช้แรงงานเด็ก และแรงงานบังคับ) แต่เหตุการณ์ในบางประเทศ กลับสะท้อนถึงการคุกคามเรื่องเสรีภาพในการสมาคมและการเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรอย่างร้ายแรง และ
- **ช่องว่างของการเป็นตัวแทนที่เพิ่มมากขึ้น** จำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานในอัตราร้อยละของกำลังแรงงาน ในประเทศต่างๆแตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 3 ถึง 8 เช่นใน บังคลาเทศ ประเทศไทย มาเลเซีย และสาธารณรัฐเกาหลี และจากร้อยละ 16 ถึง 19 ใน นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ “อัตราความหนาแน่น” ของสมาชิกสหภาพมีต่ำสุดในประเทศที่มีกำลังแรงงานอยู่ในภาคการเกษตรนอกระบบจำนวนมาก แต่กำลังลดลงในเกือบทุกประเทศในภูมิภาคนี้ องค์กรนายจ้างก็กำลังเผชิญความท้าทายเรื่องสมาชิกภาพเช่นกัน เนื่องจากบริษัทมีรูปแบบหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งบริษัทข้ามชาติด้วย โดยไม่มีการเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ท่ามกลางปัญหาดังกล่าวและความบกพร่องด้านอื่นๆ ตามรายงานนี้ปรากฏว่ามีการสนับสนุน “วาระการสร้างงานที่มีคุณค่า” ของไอแอลโอมากขึ้น โดยมีความก้าวหน้าด้วยดีนับแต่การประชุมระดับภูมิภาคครั้งสุดท้าย ว่าด้วยการรับมือกับกระแสโลกาภิวัตน์ โดยประเทศต่างๆจัดให้มีแผนการสร้างงานที่มีคุณค่า

“ในยุคแห่งความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วนี้ โลกพากันจับตามองเอเชียเพื่อเป็นตัวอย่างและต้นแบบของการปฏิบัติที่ดี ที่จะเปลี่ยนวิกฤตแห่งยุคโลกาภิวัตน์ให้เป็นโอกาส ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี” นายโซมาเวียกล่าว “ขณะนี้การทำงานที่มีคุณค่าคือวาระแห่งโลก ดังนั้นภารกิจหลักคือการทำให้เป็นความจริง ซึ่งเอเชียมีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำในเรื่องนี้ อนึ่งจากการที่มีการยอมรับเรื่องงานที่มีคุณค่าอย่างกว้างขวางนี้ ทำให้มีความตระหนักว่า “การประกอบธุรกิจอย่างที่ตามมา” ไม่สามารถสร้างงานที่จะช่วยลดความไม่สมดุลอันลึกซึ้งระหว่างปริมาณและคุณภาพของงานได้ และไม่อาจดึงชีวิตผู้คนให้หลุดพ้นจากความยากจนด้วยเช่นกัน”

โปรดดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก www.ilo.org/asia หรือติดต่อ

กฤษฎาพร สิงหเสนี สารนิเทศ ILO

โทร. 02 288 1664 หรือ 01 624 1399 E-mail: krisdaporn@ilo.org